

Februari 2020

OBS! Innehåller Kallelse till Årsmötet

www.fotoakuten.se

Kalkbladet

Att sticka och sy för bön, ro, uppror och tröst

Jag stiger upp på morgonen och går jag till min stickning för jag bara måste få sticka några varv innan jag gör något annat. Först när det är gjort kan jag börja dagen och sätta igång med morgonens rutiner. Så börjar de flesta dagarna hos mig och det var ganska nyligen som jag förstod vad de minuterna med stickningen betydde, att det är min morgonbön och min andhämtning inför dagen. Med stickorna i händerna kan jag sucka över det som inte blir så bra som jag önskar, jag kan repa upp några varv som blivit fel och påminnas om möjligheten att få börja om och få förlåtelse för det som blivit fel. Jag kan glädjas över de färger och mönster som den nya dagen ska ge. När händerna jobbar får tanken sin egen rymd och skapar sina egna färgglada mönster, det blir till böner som når min Gud som också skapar med mönster och färger som ingen människa kan.

Foto: Privat

Innehåll

Att sticka och sy för bön, ro, uppror och tröst	1	Medlemsavgiften 2020	11
Kallelse till årsmötet	4	Egendomsnämndens bakgrund	12
Tillbakablick på åren som diakon	5	Jag kände att jag dög	13
Matchande ledarskap	7	Verksamhetsplan 2020-2023	15
Det har kommit ett brev	9	Här når du KviSk i Härnösands stift	19
Höstens inspirationshelg	11		

Sammanställning och layout: Margareta Hector

För en tid sedan berättade en vän att hon hade suttit vid sin mammas dödsbädd och stickat medan hon väntade på det sista andetaget. Det hade blivit en grön yllesjal med ett enkelt mönster, så att hon inte hade behövt tänka för mycket på händernas arbete utan stickningen hade bara fungerat som en lugnande och rogivande aktivitet medan timmarna gick. Min vän hoppades också att mamman hade hört stickorna som slog mot varandra, och att det hade varit ett välkänt ljud som varit gott för mamman att höra när hon skulle lämna livet. Min vän gav sedan sjalen till en vän som gifte sig och förvånat berättade hon att hennes vän ofta använder den enkla sjalen, men jag är inte alls förvånad för det var en vacker gåva att få. Det är mycket kärlek och omsorg som är stickade in i de maskorna som gör sjalen vacker i all sin enkelhet.

Beige-grönt till uniformen

I boken ”Att sticka för livet – ett hantverk för ro och revolution” skriver Loretta Napoleoni om stickningens historia och fina berättelser om stickning i hennes eget liv. Den är en mycket lästlät och läsvärd, så läs den. Hon berättar bland annat om kvinnorna i Storbritannien som stickade till sina män, bröder och släktingar ute i första världskriget. Soldaterna skickades ut i kriget med alldeles för dålig utrustning för man tänkte att kriget snart skulle vara över, men istället blev det ett utdraget krig i skyttegravarna. Så kvinnorna började sticka och skicka till soldaterna ute i kriget för att hålla sig varma och för att yllesockor var det bästa mot vätan i skorna. Krigsmakten gillade det inte och ville få ett slut, för soldaterna började ju vandra runt i färgglada och mönstrade plagg som inte alls passade till den beige-gröna uniformen. Istället satte man igång från krigsministeriet en mer ordnad stickning för soldaterna, men då fick man bara sticka i beige-grönt. Napoleoni menar att denna historia har tystats ned för att det inte passar makten, men att kvinnorna med sin handling inte bara höll många vid liv utan också protesterade mot krigsmakten som inte tog hand om sina soldater och fick dem att tänka om.

Vi vandrar tillsammans

För några år sedan förlorade jag en mycket kär vän och sen sydde jag bilder av julkrubbor till min väns mamma och partner. Varje år får jag fina hälsningar från dem när de tagit fram sina julkrubbor. Det är inte alla som ser och förstår dem, för många är det bara knappar, spets och stygn på en tygbit, men för oss som kan tyda dem ser vi att något

annat finns där. Att det är stallet med Maria och Josef, herden med sina får, stjärnan som lyser och tre vise män på väg. Bredvid de vise männen går fyra andra, det är vi tre och Malin i sin vita ängladräkt som också är på väg till Betlehem. Jag sydde dem till tröst för mig själv och de blev till tröst för mina vänner, vi gråter lite varje gång vi sätter upp dem och minns att vi inte är ensamma. Trots allt finns himlen och vi vandrar tillsammans steg för steg, stygn för stygn maska för maska. Bara en maska till, och en till och en till, och när vi senare ser mönstret har Jesus lekt med oss så det blir som det ska även om det inte blev som vi trodde.

Catharina Larsson

Stjärnan lyser på de tre vise männen på väg till stallet.

Foto: Privat

Kallelse till Årsmöte

Välkommen till årsmöte med Kvinnor i Svenska kyrkan i Härnösands stift lördagen den 4 april kl. 10.00 i Marielundskyrkan, Östersund.

Kaffe och smörgås serveras från klockan 10.00. Därefter startar vi årsmötet klockan 10.30. Efter årsmötet äter vi lunch och sedan får vi lyssna till kantor Ingrid Grahn som berättar om dansens historia i kyrkan.

Dagordning

1. Årsmötets öppnande
2. Val av mötesordförande, sekreterare och två justerare
3. Fastställande av dagordning
4. Fråga om årsmötets stadgeenliga utlysande
5. Styrelsens ekonomiska redogörelse och verksamhetsberättelse för 2019
6. Revisorernas berättelse
7. Fastställande av resultat och balansräkning för 2019
8. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen
9. Val av två styrelseledamöter, väljs på två år, övriga fyra kvarstår.
10. Val av revisor
11. Val av valberedning
12. Fastställande av budget och verksamhetsplan för 2020-2023
13. Inkomna motioner
14. Tid och plats för nästa årsmöte
15. Årsmötet avslutas

Aktuella handlingar delas ut vid årsmötet.

Vänligen meddela om du kommer till årsmötet **senast den 27 mars** till ulla.berit.larsson@gmail.com eller tel. 070-230 95 57.

Meddela samtidigt önskan om specialkost.

Tillbakablick på åren som diakon

Första advent avtackades jag i Säbrå församling efter 21 år som diakon i pastoratet. Under alla dessa år har jag arbetat heltid. Vi flyttade till Härnösand 1987 och då fick jag tjänst inom kommunen som dagbarnvårdare i hemmet och ett år som resurs i en klass på Älandsbroskolan. 1998 sökte jag tjänst som diakon i Säbrå och fick tjänsten av fem sökande.

Foto: Leif Selling

Här avtackas jag i Säbrå kyrka av domprost Kent Nordin.

Ett samhälle i förändring

Diakonin har förändrats stort under åren och arbetsuppgifterna som diakon likaså. Det är naturligt när samhället förändras. Även i kyrkan slås organisationer ihop till något större. Jag har varit med om två pastoratsorganisationer i Härnösand. När jag började i Säbrå var det tre församlingar, efter några år blev det sex församlingar. 2018 slogs vi ihop med Domkyrkoförsamlingen som befolkningsmässigt var större än de andra sex församlingarna.

Kyrkan är en kulturbärare av olika slag och att slå ihop församlingar med olika kulturer har varit ett svårt steg. Det som varit glädjande är att ledningen tyckt att diakonin varit och är ett viktigt arbete. När den psykiska ohälsan växer, både bland gamla och unga har pastoratet prioriterat diakonin och barn- och ungdomsarbetet.

Svårt att räcka till

Jag har under åren jobbat med barnverksamhet, konfirmander med särskilt stöd, fängelsearbete, flyktingarbete, med retreatar och stilla dagar, kvällar med fördjupning i andliga frågor. Det har blivit många möten med människor i både hem och kyrka. Enskilda samtal har växt, många fler frågor efter en diakon, mycket mer än när jag började min tjänst. Människor kämpar med ångest och ensamhet, med ekonomi, trosfrågor, sorg med mera. Det har varit svårt att räcka till och gång på gång har min bön varit: Ge mig kraft att finnas för människor som behöver mig. Många gånger har jag fått den kraften och särskilt när jag behövt den i situationer som varit väldigt svåra.

Mer tid över för annat

Nu har jag tagit beslutet att gå i pension ett år tidigare. Jag får gå i pension när min make också slutar sin tjänst inom stiftet och blir pensionär. Det känns som ett rätt beslut och yngre diakoner får ta vid med ny kraft och energi.

Min artros gör sig påmind ganska ofta och nu får jag mer tid att tänka på min kropp och mig själv

Jag har många intressen som jag får möjlighet att ägna mer tid åt. Trädgård, skidåkning, orientering med familjen, cykling, barnbarn, handarbete, hus och hem behöver också mer tid av

oss. Jag är oerhört tacksam över den tid jag fått arbeta inom kyrkan. Nu får jag besöka kyrkan utan krav och ansvar och vem vet vad som väntar efter nästa krön.

Foto: Maria Prytz

Berit Selling

Matchande ledarskap

Vi behöver träna oss i att själva **”ta plats”** och också träna oss i att **låta andra kvinnor ta plats**. Självklart kanske du tycker: *”Det vet jag ju!”*

Men varför ser det då ut som det gör? Visserligen finns det kvinnor som är duktiga att ta sig fram, men vad har det kostat dem och varför är det så många, som står bredvid och inte vågar bemöta de ibland absurda attityder som kvinnor kan utsättas för. Och varför tar de framgångsrika ofta okritiskt över mäns manér?

MIA – Kvinnor i Svenska kyrkan Uppsala stift, har sedan 2004 i samarbete med stiftet hållit ett antal ledarskapskurser för kvinnor, egna medlemmar och förtroendevalda inom kyrkan. De har gått ut på att

skapa tilltro till den egna förmågan och att känna sig som jämbördig aktör i t ex kyrkoråd. Jag har med pengar från staten (Myndigheten för stöd till trossamfund) kunnat studera spelet kring bordet hos några av dem – hur kvinnor

tar plats eller inte. Jag har vidare fått möjlighet att intervjua ett antal kyrkoherdar för att få en bild av deras erfarenheter och syn på gender och jämställdhet.

MIA:s kurs bestod av tre fristående men samverkande delar:

1. Våga se och ifrågasätta! – Lita på din förmåga att förstå och inse att du ska reagera mot det du tycker är fel. Vi lever i en kultur där mycket är så invant och självklart att vi bara ibland hajar till när något är gålet.

2. Lär dig mer om det kulturella arvet! – Tag del av all den kunskap som forskats fram om hur kvinnor genom århundraden underordnats och hur en värld formats utifrån mäns prioriteringar till förfång för kvinnor och barn men faktiskt också för männen. Se, hur vi redan från

späd ålder knådar och formar barn, flickor och pojkar, till kvinnor och män. **Kunskap är viktig** för att förstå och skapa en plattform för förändring.

3. Men hur kommer vi då vidare med vårt mod och våra insikter?

Hur går vi från att styras till att vara med och styra? Jo, vi måste lära oss **tala så att andra lyssnar och förstår!** Vi måste kommunicera med människor i samhälle och kyrka. Och vi behöver träna på att stötta varandra kvinna till kvinna, även när vi inte är helt överens med den som behöver stöttning.

Utbyte av tankar och erfarenheter

Vi har under kursomgångarna sett hur viktigt det är för oss som både ledare och ledda att se och bekräfta varandras kompetenser. Den som vill befrämja någons styrka, måste låta henne stå på egna ben.

Ett oerhört viktigt inslag i kursen är därför att låta deltagarna utbyta tankar och erfarenheter utifrån de nya kunskaper de fått av erfarna och kunniga föreläsare. Fantastiska samtal blev det, där alla hade något att tillföra, inte minst kvinnor/ordföranden i kyrkoråd.

Våra uppgifter som kursledare var praktiska, men därtill även att knyta ihop de olika delarna och att skapa en förståelse för hur en mängd företeelser samverkat till den kultur vi lever i. Vi kan ana att vi till och med ovetandes därom understödjer vårt eget förtryck.

Vi kan så ett frö till egenkraft (empowerment), men fröet måste självt växa. Att bära andra gör dem inte starka. Det kan till och med bli förtryckande. Därför behöver vi matcha ledarskapet, stödja och puffa på i rätt riktning.

Gunilla Löfgren

Kursutvecklare och ordförande i MIA – Kvinnor i Sv kyrkan Uppsala stift

Foto: Ewy Hägglund. (Fotona har inget samband med de aktuella kurserna.)

”Det har kommit ett brev”

Jag besökte Hovermo gårdsmuseum, några mil utanför Östersund. Strosade runt bland husen och utställningarna. Kom in i ett rum där allting handlade om en kvinna vid namn Margaret Bergman. Jag hade aldrig hört talas om henne, och min nyfikenhet var väckt efter bara några ögonblick.

Foto: Niklas Vestefjell

Karin Härjegård

Margaret föddes i Rörön utanför Svenstavik 1872, emigrerade till Amerika 1901, skapade sig där en fantastisk karriär inom vävning och konst. Hon reste över hela kontinenten och föreläste och undervisade om sin vävning. Hon var också uppfinnare och fick patent på två helt nya vävstolar.

Mycket bevarat att ta del av

Jag hade skrivit två romaner baserade på verkliga kvinnor, och jag hade väntat på den där tredje kvinnan att skriva om. Nu fanns hon här. Jag hade hittat henne.

Jag brukar lite skämtsamt tala om *”besatthet”* när jag påbörjar mitt researcharbete inför en ny bok. Det blev så också nu. Jag läste allt jag kunde hitta om Margaret Bergman. Och jag besökte en av hennes släktingar som bor på Margarets hemgård i Rörön. Jag fick med mig så mycket från det samtalet, framför allt fick jag veta att det finns brev bevarade, brev som Margaret skickade hem till Sverige från Amerika. Så jag satt på landsarkivet i Östersund och läste de där breven. Höll de fjärilsvingetunna brevsidorna mellan mina händer och fick ta del av Margarets liv, fick ta del av glädjen och kärleken och framgångarna, men också av sorgen och saknaden. Det kändes som om vi kom varandra så nära, som om vi blev goda vänner.

Pendlar mellan skratt och gråt

Jag skrattade en del där jag satt på landsarkivet; hon har många gånger ett dråpligt sätt att formulera sig. Jag anar att hon hade en komisk ådra. Som när hon skriver hem till sin syster Maria och berättar om en

del av sina framgångar: ”Det är som en saga när jag tänker på hur en gammal farmarkäring blir så omtalad att hennes rykte spritt sig över hela Amerika.”

Men lika ofta som jag satt där med breven och skrattade för mig själv över dråpligheter, så fann jag mig själv gråta. Gråta över den vackra kärlekssagan som jag får läsa om i hennes brev. John, också från Jämtland, som blev hennes man och som hon uppenbarligen var mycket förtjust i. Det är så vackert att det var så. Men jag gråter också över sorgerna de drabbas av, de två. Och hur tapper hon försökte vara mitt i smärtan.

Hon skriver hem till mor och far:

”...men man måste ta den onda dagen med den goda och försöka att tänka på att det kommer väl gladare dagar – ändå.”

Viljan att utvecklas och gå vidare

Det är så mycket hos Margaret Bergman som fascinerar och berör mig. All hennes kreativitet, den som bodde i henne redan då hon var ett litet barn. Hennes ständiga längtan efter att skapa. Hennes mod. Att på egen hand ge sig iväg på den långa och strapatsrika resan från Sverige till Amerika, och veta att hon förmodligen aldrig skulle kunna resa tillbaka. Hennes drivkraft. Att ständigt vilja utvecklas och gå vidare, att inte ge upp, trots att livet emellanåt gjorde ordentligt ont.

Fick gå i hennes fotspår

Jag hade förmånen att kunna åka till USA och gå i Margarets fotspår, tack vare Länstidningens kulturpris som jag, till min stora glädje och förvåning, fick 2018. Så jag tog med mig familjen och reste till Breidablick några mil utanför Seattle, platsen där hon och John byggde sin gård. Jag fick gå omkring på gården och kunde så tydligt se framför mig hur de levde sitt liv där. Det var en mäktig upplevelse. Och vi besökte Nordiska Museet i Seattle, där hon och hennes konst och vävnader är en del av utställningen. Jag kände mig märkligt stolt

över henne och det hon åstadkommit. Hon har sannerligen lämnat avtryck.

Det har varit en ynnest att skriva om henne, att skapa en roman utifrån hennes liv.

Den 23 november 2019 släpptes boken, och jag gav den namnet *”Det har kommit ett brev.”* Boksläppet ägde rum i Bergs kyrka, den kyrka där Margaret döptes och konfirmerades, där de flesta av hennes familjemedlemmar och släktingar är begravda. Jag hade skapat en berättar- och musikföreställning kring hennes liv och framförde den tillsammans med pianisten Astrid Åslin och violinisten Bengt-Erik Norlén. Det blev en mycket minnesvärd kväll och många hade kommit för att vara med. Jag avslutade kvällen med att citera Margarets egna ord:

”Öppna din hand och dela med dig av vad du kan. Inget gott kommer ur en knuten näve.”

/Karin Härjegård

Höstens Inspirationshelg

Dags att boka in höstens **Inspirationshelg** på **Vårsta**, i almanackan.

Årets upplaga blir den 26-27 september. Åsa Rockberg medverkar. Läs gärna om henne på www.earthheart.se. Mer information med inbjudan kommer i Kalkbladet nr 2 i juni.

**Glöm inte att betala medlemsavgiften för 2020.
Aavgiften är 100 kr och betalas in på bg 422-3699.**

Vid förra årets slut var vi 48 medlemmar, varav fyra var nya.

Egendomsnämndens bakgrund

Egendomsnämnden i Härnösands stift, där jag själv är ledamot, förvaltar prästlönetillgångarna i stiftet. Prästlönetillgångarna består av prästlönefastigheter och prästlönefonder d.v.s. jord, skog och fondmedel som förvaltas av Svenska kyrkan. De har tillkommit genom arv, donationer och förvärv.

Ursprunget till den kyrkliga egendomen ligger långt tillbaka i historien. För att socknen skulle få en präst sig tilldelad ålades bönderna att bygga en kyrka och prästgård och att till kyrkobyggnaden lägga viss jord för byggnadernas och prästens underhåll. Flera av prästlönetillgångarna idag härstammar från medeltiden då bybor och stormän skänkte egendom till kyrkan. Ända fram till 1900-talets början var det prästlönetillgångarna som tillsammans med tiondet bekostade prästens lön och uppehälle. Successivt byggdes på detta sätt ett omfattande kyrkligt markinnehav upp.

Etiskt försvarbar förvaltning

Svenska kyrkan har i sitt interna regelverk, kyrkoordningen, delegerat uppdraget att förvalta prästlönetillgångarna till de 13 stiftet. För detta uppdrag finns inom varje stift en egendomsförvaltning som leds av ansvarig tjänsteman och som styrs av förtroendevalda.

Kyrkoordningen slår fast att prästlönetillgångarna ska förvaltas så effektivt som möjligt och ge bästa möjliga uthålliga totalavkastning. Förvaltningen ska ske på ett långsiktigt och etiskt försvarbart sätt i enlighet med Svenska kyrkans värderingar.

Härnösand stifts stiftsjägmästare/chef är Max Enander. Nämnden består av sex ledamöter och ersättare, med Sven-Erik Bodén som ordförande.

Priscilda Helenius

Ledamot i Egendomsnämnden
i Härnösands stift

Jag kände att jag dög...

– Varför är du engagerad i kyrkan? Frågan dyker fortfarande upp efter snart sju år som ordförande i kyrkorådet i Östersunds församling. Jag funderar på varför jag får frågan. Är jag en så otypisk kyrkopolitiker? Ja, mitt förhållande till Svenska kyrkan har inte varit enkelt. Döpt, konfirmerad, ja. Men sedan blev det svårt. Efter ganska många år av icke-medlem gick jag tillbaka bl.a. på grund av ärkebiskopen KG Hammar. Då såg jag ett ljus som jag inte sett tidigare.

Några kamrater frågade mig 2013 om jag inte ville engagera mig inför kyrkovalet och efter en viss betänketid svarade jag ja. Jag har inte ånkrat mig – även om jag har mina perioder av tvivel. Men jag vet att jag inte är ensam om det och jag vet att Svenska kyrkan rymmer, och välkomnar, både troende, tvivlare och sökare. Och grubblare. För vem har inte grubblat över Jesus, över Maria, över Gud? För att inte tala om det eviga livet! Men vi talar inte så högt om våra grubblerier.

Imponerande diakonal verksamhet

Jag är så oerhört imponerad över Svenska kyrkans arbete utanför G:et i GUDM (ja även G:et görs oftast på ett strålande sätt..). Många tror att ”kyrkan” är högmässan på söndag kl 11. När jag beskriver allt annat arbete som vår församling gör tappar många hakan. ”Det visste jag inte” är kommentaren. Jag är särskilt imponerad över den diakonala verksamheten. *I tider av ökad ojämlikhet i Sverige, många människor som flyr för sina liv från krig, konflikter och terror, många fattiga, bakslag för kvinnors rättigheter, står Svenska kyrkan stadigt fast vid sin människosyn; alla människors lika värde.*

Kärleksbudskapet som utgångspunkt

Det finns en skillnad mellan att vara politiker i en kommun, region eller i riksdagen och förtroendevald i Svenska kyrkan. Kyrkans värld är (än så länge..) mindre konfrontativ, vänligare och roligare. Man ser snabbare resultat och man kan verkligen ta sig an uppgiften med utgångspunkt i kärleksbudskapet, den gyllene regeln, Matteus 7:12: *"Allt vad ni vill att människor ska göra för er, det ska ni också göra för dem"*.

Det kan handla om att organisera sjukvård till papperslösa, ge en plats för värme och gemenskap till personer med problem, extrapengar till

jul till dem som behöver, stöd i sorg, gemenskap för den som är ensam, middag för enastående föräldrar, tandvård till den som behöver men inte har råd och så vidare. Och det handlar inte om välgörenhet – det är viktigt för mig som socialdemokrat. Det handlar idag om ett komplext samhälle, som drar isär människor, ett samhälle där individualismen fått breda ut sig och egot tagit alltför stor plats. Min nästa blir än mer osynlig och betydelselös. Och i väntan på en annan ordning, måste människor överleva. Då blir kyrkan hoppet, livbojen och bryggan till det som ska komma...

Det åttakantiga glasfönstret i kyrksalen på Vårsta, föreställande Jesus på besök hos Marta och Maria.

Stolt över vår biskop

Kyrkans inställning till jämställdhet har förstas engagerat mig som f.d. minister för frågan. Jag ser förflyttningen från en konservativ kvinnosyn till dagens progressiva strömningar och ställningstaganden. Vi är självfallet inte färdiga (precis som samhället i övrigt) men med vår nuvarande ärkebiskop som högsta ledare, känner jag mig trygg i att riktningen ligger fast. Hon, den första kvinnan på posten, Antje Jackelén, väcker inte bara beundran i Sverige. Under de senaste åren har hon fått flera internationella omnämningar och utmärkelser för sin vishet och värdegrund. Henne ska, inte minst, vi kvinnor i Svenska kyrkan, vara stolta över!

Att vara förtroendevald i en församling, ett stift eller på nationell nivå är roligt men också förpliktigande. Vi ska visa på och företräda kyrkans värdegrund. Alla kan inte, och måste inte missionera högt om Jesus Kristus. Men alla kan och bör visa hur Guds budskap kommer till uttryck på jorden och i verkligheten. En präst och mycket god vän sa till mig under en period av tvivel: *Margareta - jag tror inte du har förstått att du är kristen...*

Då förstod jag, jag dög och så glad jag blev!

Margareta Winberg

Ordförande i kyrkorådet i Östersunds församling,
ledamot i kyrkomötet och kyrkostyrelsen

Verksamhetsplan 2020 - 2023

Kvinnor i Svenska kyrkan, Härnösands stift

Beslut årsmötet 4 april 2020

Kvinnor i Svenska kyrkan vill uttrycka kristen tro utifrån kvinnors erfarenheter. Föreningen vill använda kvinnors kraft för att

- stimulera andlighet
- stödja engagemang
- stärka gemenskap för en rättvis och hållbar utveckling i samhälle och kyrka.

Vår förening är öppen för alla kvinnor som är nyfikna på vad vi gör, engagerade i Svenska kyrkan eller inte.

Vi riktar in våra aktiviteter på att ordna andliga upplevelser som stärker den existentiella hälsan och hållbarhet i livet. Genom våra aktiviteter bidrar vi också till att öka intresset för Svenska kyrkan.

Verksamhet och organisation

Föreningsgemensam verksamhet (nationell nivå)

Styrelse

Föreningen är demokratiskt uppbyggd med ett årsmöte som väljer en styrelse, vars ledamöter tillsammans svarar för föreningens administration och ledning. Styrelsen består av sju ledamöter och sammanträder 6–7 gånger/år. Ordförande, sekreterare och kassör bildar ett arbetsutskott. Styrelsen har till uppgift att hålla samman stiftsgrupper/nätverk, marknadsföra föreningen, ge inspiration och verka för utveckling av föreningen.

Styrelsen utser inom sig en kontaktperson för varje stift.

Kontaktpersonerna håller kontinuerlig kontakt med sina resp. stift.

Styrelsens informationsbrev skickas till stiftsgruppernas/nätverkens kontaktpersoner efter varje styrelsesammanträde.

Gemensamt fokus

Årsmötet 2019 för den nationella nivån beslutade att fortsätta med fokus *”Tala så att andra lyssnar och förstår”* även för 2019 - 2020

Stiftsgrupperna/nätverken planerar och genomför självständigt den verksamhet de önskar och anser relevant i stiftet för att svara mot föreningens övergripande målsättning. Stiftsgruppernas/nätverkens verksamhet redovisas i årlig verksamhetsberättelse. Dessa brukar finnas samlade i en pärm på föreningens årsmöte.

Våreld och årsmöte

Våreld är föreningens årliga medlemskonferens. Alla medlemmar är inbjudna och konferensen hålls på olika ställen i landet varje år. I anslutning till Våreld hålls ett årsmöte.

Våreld 2020 kommer att hållas i Linköpings stift. Tid och plats: 8–10 maj på Vårdnäs stiftsgård.

Höstglöd

Höstglöd är föreningens årliga ordförandekonferens/arbetskonferens tillsammans med styrelsen.

Höstglöd 2020 blir den 3-4/10 i Skara stift, Flämslätts Stiftsgård .

Årsavgiften är 100 kr/medlem, 50 kr går till riksföreningen och 50 kr till stiftsföreningen.

Samarbetsorganisationer

Kvinnor i Svenska kyrkan är medlem i och/eller samarbetar med följande organisationer:

- Kvinnor för Mission
- Forum för prästvigda kvinnor
- Sveriges Ekumeniska Kvinnoråd
- Nordisk Ekumenisk Kvinnokommitté
- Lutherska världsförbundet, Women in Church and Society (WICAS)
- Kyrkornas världsråd, Women in Church and Society
- Sensus studieförbund
- Sveriges Kvinnolobby
- Jämställdhetsmyndigheten
- Svenska kyrkans internationella arbete

Lokal verksamhet (stiftsnivå)

I Kvinnor i Svenska kyrkan sker det mesta av verksamheten på regional nivå. I varje stift utgör organisationens medlemmar en stiftsgrupp. I de flesta stift bildar stiftsgruppen en egen förening. I några stift utgörs stiftsgruppen av ett nätverk med en eller flera kontaktpersoner.

I vårt stift var det vid årsskiftet 2019/2020, 48 medlemmar som betalade medlemsavgiften.

Styrelse/nätverk

Styrelsen består av 7 ledamöter. För år 2020 är det Marianne Staaf-Gälldin, Berit Larsson, Catharina Larsson (kontaktperson med stiftet), Mery Sauni (kassör), Priscilda Helenius och Ewy Hägglund, en plats är vakant.

Föreningens styrelse fungerar som ett nätverk där alla bidrar i arbetet. Vi använder FaceBook, mail och telefonmöten som kompletterar fysiska möten, för att hantera de stora avstånden i stiftet.

Priscilda Helenius är ledamot i regionstyrelsen för Sensus region. Marianne Staaf-Gälldin är ledamot i Sensus region Norrlands valberedning. Hon ingår också i redaktionsrådet för Kvinnoglöd, nyhetsbrev för Riksföreningen Kvinnor i Svenska kyrkan. Erika Östman deltar i föreningens nätverk för arbetet med jämställdhet.

Berit Larsson är ledamot i riksstyrelsen för Kvinnor i Svenska kyrkan och är kontaktperson mellan riksstyrelsen och stiftets förening

Verksamhetstema

Det föreningsgemensamma temat *Tala så att andra lyssnar och förstår* tolkar vi som ett uttryck för att det andliga perspektivet ger förutsättningar för god, tydlig och trygg kommunikation med andra. Under 2020 – 2023 vill vi särskilt söka olika vägar att utveckla och stärka andlighet.

- 2020 är årstemat Andlighet och dans
- 2021 är årstemat Andlighet och vandring
- 2022 är årstemat
- 2023 är årstemat

Alla aktiviteter genomförs i samverkan med församlingarna i stiftet.

Vi ansöker årligen om medel från stiftet. 50 kr/medlem från föreningens medlemsavgift tillfaller vår stiftsförening.

Utvecklingsområden

Medlemmarna

Vi prioriterar att arbeta för att öka antalet medlemmar i stiftsföreningen.

Medlemmarna är föreningens kärna och vi ska fortsätta arbetet med att stärka kommunikationen med medlemmarna.

Vi annonserar alla våra arrangemang i Kalkbladet, via FB medlemsrummet och på hemsidan för Kvinnor i Svenska kyrkan genom kontaktpersonen *Ann-Britt Magnusson annmag@telia.co*

Följande informationsmaterial kommer att finnas under 2019 - 2020: En folder i A5-format. En mindre folder, den s.k. dragspelsfoldern samt vykort med loggan på framsidan och med eller utan text på baksidan. Nytt material planeras: en anteckningsbok med KviSk:s logga på framsidan.

Kalkbladet

Vi skriver i Kalkbladet om aktiviteterna och deras genomförande genom att skicka material till Margareta Hector, mailadress: *margareta_hector@hotmail.com*

För 2020 planerar vi att ge ut tre nummer av Kalkbladet (mars, juni och november). Margareta Hector sammanställer material som vi skickar henne.

Jämställdhet

Vi deltar aktivt i föreningens nätverk inom jämställdhetsarbetet.

Aktiviteter

Vi anordnar aktiviteter inom det fastställda temat. Vi samverkar med Sensus genom att i förväg anmäla och sedan rapportera när vi ordnar föreläsningar, event, studiecirkel och annat. Kontakt tas med Noomie Wennstig, Sensus, Centralesplanaden 20 B, 891 32 Örnsköldsvik. E-mail: *noomie.wennstig@sensus.se* 0660-26 60 94, 070-207 24 35

Samordnaren av arrangemang ansvarar för att annonsera på medlemsrummet FB, i Kalkbladet och på hemsida för Kvinnor i Svenska kyrkan, hålla kontakt med Sensus och rapportera i Kalkbladet.

Cirkelverksamhet

- Bokcirkeln i Härnösand.
- Bokcirkel ”Skönlitteratur men kristna förtecken” i Östersund
- Dansverksamhet
- Dansretreat i Östersund
- Planering för dansgrupp i Sundsvall
- Inspirationshelg,
- Inspirationshelgen planeras till september 2020. Förslaget är att engagera Åsa Rockberg för rörelse och dans.

Deltagande i Kvinnor i Svenska kyrkans nationella möten
Våreld 2020 äger rum i Linköping 8 – 10 maj 2020.

Höstglöd 2020 äger rum i Skara stift.

Deltagandet för en kontaktperson/ordförande samt Berit Larsson (ledamot i den nationella styrelsen) bekostas av riksföreningen. Övriga deltagare från bekostas av stiftsföreningen.

Styrelsen, Kvinnor i Svenska kyrkan, Härnösands stift

Här når du Kvinnor i Svenska kyrkan, Härnösands stift

Styrelsen:

Marianne Staaf-Gälldin, Sundsvall, tel. 076 - 830 82 66

Catharina Larsson, Oviken, tel. 070 - 291 28 62

Berit Larsson, Frösön, tel. 070 - 230 95 57

Priscilda Helenius, Sundsvall, 073 - 040 83 98

Mery Sauni, Härnösand, 070 - 389 53 90

Ewy Hägglund, Sundsvall, 073 - 050 06 07